

semmi sem kitalált

(Bognár Ízes Zoltán, 2011.08.29 10:13)

Sajnos Heribert Illig könyve, ami megmozgatta a fantáziákat, és aminek érdemeit nem akarom elvitatni, azzal a téves megállapítással rögzült az emberek tudatában, főleg akik nem is olvasták, hogy a középkori történelem egy része kitaláció, fantazmagória. Ez sajnos nem így van, és pont ezért kell Illiget alaposan lekapni a lábáról, mert ezzel a téves megjegyzésével, azok az emberek is, akiknek hivatalból kéne foglalkoznia a történelemmel, nem veszik komolyan, sem Illiget, sem amit Illig megpróbált előadni, hogy valami nem stimmel a középkori időszámítással.

Már például Bonfini (a XV. században) a Tizedek a magyar történelemben című munkájában észrevételezte, hogy Jordanes (VI. század) történetei a Geticá-ban nem lehetnek helytállóak, és Bonfini volt szintén az, aki a magyarok bejöveteléhez a 745-ös évszámot kötötte és nem 895-öt. Ez a szám a hun Attila 445-ben történt halála után 300 évvel később, pont a Nagy Károly előtti időkre esik, és ha megfigyeljük ezen szám és a Károly féle "avarverés" időpontját a 800-as évek elején, ugyanolyan viszonyszámokat találunk a honfoglalás 895-ös évszáma valamint a magyarok veresége a Lech-mezei csata 955-ös időpontja között. Nem idetartozó gyors megjegyzés, hogy Attila 445 -ös halála, nem más mint Alarich gót uralkodónak a juliánusi érában rögzített halálának ideje, akiből a (második) Attilát csináltak úgyhogy az elsőről elfeledkeztek. De vissza a történethez. Ha az események egymáshoz való viszonyát vesszük kiindulásnak, akkor feltűnik, hogy avaroknak a középkorban a hunokat tartották és utána volt a magyar honfoglalás, de mindig csak két honfoglalásról szóltak a krónikák. Viszont ha az avarok honfoglalását a magyarokéval megegyezőnek tekintjük, akkor az Attila halála után 300 évvel viszonyból, az derül ki, hogy a hunok bejövetele megegyezik a gót invázióval a 240-es években. Egyébként ezt a viszonyszámot "Attila halála után 300 évvel" a Tarih-i Üngürüş is megemlíti, tehát mindenképpen érdemes figyelembe venni. Így az alábbi érdekesség bontakozik ki, a gót - avar invázió viszonyzáma, azonos lesz a hun - magyar honfoglalások viszonyzámaival, csak míg a gót, avar támadások a római és bizánci írásokban maradtak fent, a hun, magyar események, pedig a magyar illetve a keleti krónikákban. Mivel mindezek a történések a saját időszámításukban lettek feljegyezve, és a keleti steppék népei, folyamatosan más neveken lettek megemlítve, innen ered a zavar, hogy ezeket bizony összekeverték. Ezek az események a keresztény krónikások jóvoltából szépen rákerültek a krisztusi időszámításra, hála Dionysius Exiguus-nak aki megalkotta, és innentől kezdve majdnem minden esemény kétszer szerepel a történelemben, csak megváltozott a neve, és az ideje. Erre pedig bizonyíték, hogy gót királyok családfáján Athal és Oduulf vagyis Attila és Buda, után következett Hermanerich aki pedig Irnik-Ernakkal azonos, aki Attila fia volt és Attila halála után visszatért keletre.

Figyelemre méltó

(Törpapa, 2011.01.08 20:10)

A heftalitákat vagy uarhunokat a szanszkrit források húna és svetahúna ("fehér húna", azaz fehér hunok) néven emlegették, miután azok betörték Indiába.

Az 558. körüli európai népvándorlás 557-ben a türkök megdöntötték a zsuanszuanok birodalmát, majd nyugat felé hatalmas területekre terjesztették ki uralmukat és a heftalitákat is legyőzték. Ezzel egyidőben indul meg az avarok vándorlása Kelet-Európába.

576-ban II. Tiberius Constantinus bizánci császár Valentinus vezetésével követséget küldött a nyugati türkökhöz, hogy a II. Justinus császár és a nyugati türkök első kagánja, Istemi közötti békeszerződést megerősítse, amiről Menandrosz bizánci történészről értesülünk. Meglepetésükre a nyugati türk uralkodó, Turxanthosz /neve valószínűleg a Türk sad méltóságnevet adja vissza/ nagy haraggal fogadta őket, szemükre hányva, hogy befogadták elmenekült alattvalóikat, az avarokat.

Nagy nehezen tudták csak lecsillapítani, és részt kellett venniük az uralkodó apjának, a nemrég elhunyt Isteminek a gyászolásában.

forrás: <http://budapestcity.uw.hu/02-tortenet/03-okor/avarok-hu.htm>

Figyelemre méltó, hogy 558-568 körül a "valahonnan felbukkant avarok" hogy halmozták a katonai sikereket. A Kievet is meghódoltató Ügyek, Álmos apja éppen akkor járt a 40-es éveiben. Hmmm.

Honnan jöttek "Baján kagán avarjai", akik a 6. szd-ban elfoglalták a Kárpát medencét?????
(<http://hu.wikipedia.org/wiki/Jugurru>)

És honnan való vajon e "különös avarok" kettős kereszt mítosza, amiről még a viki is említést tesz?
Hmmm

Javítás

(Törpapa, 2011.01.08 00:52)

895-297=598 a helyes szám, lent elírtam.

Tehát 598 körül volt Árpád visszatérése a Kárpát medencébe ("honfoglalás") és ez összhangban van azzal, hogy Árpád vezér Atilla 6. leszármazottja, szépunokája vált (kb 150 év van köztük, tehát 6 generáció)

Ebből még egy dolog következik: mivel más jelentős nép nem volt akkoriban Európában sehol, az egész hamisítást a magyarok (múltjának elhazudása) miatt találták ki.

Ki verte tönkre 907-ben (610-ben!) az akkori egyesített európai hadsereget a pozsonyi csatában, ha nem mi?

Érdemes továbbgondolni ennek a hamisításnak az okát. A hamisítás csak az okozat. Mi lehetett az ok??

Köszönet Kovács Józsefnek

(Törpapa, 2011.01.08 00:42)

Apróbb hibák vannak az írásban, de azok is erősítik csak a mondandóját:

1. "Atilla 453-ban halt meg. Száznegy évvel a halála után, 567-ben"
567-453=114 és nem 104

Szintén mostanában olvastam újra Illig könyvét, és most sokkal hitelesebbnek tűnt, mint 10 éve, mikor először olvastam.

Nem tudom, hogy Atilla fia, Ernák hány éves lehetett Atilla halálakor, de biztosan nem volt pici.

Az Atilla -> Árpád vezér leszármazási vonal a következőképpen néz ki:

Atilla -> Ernák -> Ed -> Ügyek -> Álmos -> Árpád

(a családfát természetesen meghamisították, keverve a szkíta királyokkal, pl:

<http://ezoterikustanokegyhaza.hu/page.php?65>)

Álmos Tudomásunk szerint 840 körül született Kievetben, Apja, Ügyek 818 körül. (az ottani Magyarok országa volt az amelyet "Nagy" Lajos cseszett megsegíteni 400 évvel később, és Timúr Lenk, a "Nagy" Sándorhoz hasonló vérengző állat leradírozta az ottani kultúrát a térképről)
Visszaszámolva: 818-297=521

Átlagosan 20 éves generációkat számolva (az utód MINDIG elsőszülött volt) Ügyek valóban lehetett Atilla vezérünk dédunokája, ahogyan a magyar néphagyományban az fenn is maradt. Könyveket tudtak hamisítani, meg elégetni, de a nép emlékezetét nem lehet törölni.

Következtetés: teljesen reális az, hogy Árpád vezetésével egy törzsszövetség 598 körül tért vissza a Fekete-tenger melletti Magyarországból a Kárpát medencébe, és ezt az évszámot torzították el 895-re, honfoglalásnak hazudva az eseményt.

Ez teszi még súlyosabbá Gyejcs/Vajk árulását: nem egy megmaradásáért küzdő nemzetet "mentettek meg" a disznók, hanem Európa legerősebb katonai és gazdasági hatalmát, akinek még Bizánc is tejtelt.

sandor.janos@eloszto.hu

(Sándor János, 2011.01.06 10:35)

Tisztelt Kovács József!

Gratulálok a tanulmányához! Ennek ismeretében több általam - nem publikált - korai magyar numizmatikával kapcsolatos kérdésben megnyugtató választ találtam.

És így értem az eltitkolt (!!!) Szent István aranypénz létjogosultságát! Amelyről szinte abszolút mértékben nem tesznek említést, miközben éremtárban fellelhető! Ezt bizánci stílusban verték, ami érdekessége királyi portréval!!! A történelem könyvekben leírtak alapján kifejezetten barbár népek tartották a magyart (sic.) amely csak a XIV. században tudott aranypénzt készíteni (itáliai mintára...).

Ezen kívül előkerült egy másik pénz rajza is, amely bronz lehet, késő római stílusjegyeket visel magán... Szintén Szent Istvánhoz köthető... Ezekkel a tényekkel nem lehet vitatkozni. De az Ön írása alapján már érthető ezek a pénzek eredete.

bognarbognar@freemail.hu

(Bognár Ferenc, 2011.01.04 18:56)

Kedves Kovács József Úr!

Nagyon tetszettek észrevételei és következtetései. örülnék, ha közvetlen kapcsolatba lépnénk, lennének kérdésem, és hozzáfűzni valóim is e fontos kérdéskörhöz.

Megtisztelne, ha elérhetőségét megadná.

Üdvözlettel Bognár Ferenc